

denne Sag, som naturligt kommer en Gang i Fremtiden, saa maatte der efter min Opfattelse ske en Undersøgelse af de Forhold, der staa i Forbindelse dermed, ved en Kommission eller paa anden Maade, ellers vilde det sikkert ikke kunne lykkes at faa den Ting ordnet.

I det Lovforslag, den højtærede Minister i forrige Samling havde forelagt Folketinget, var der den Afvigelse fra det her foreslaede, at der blot stod, at paa Frederiksberg kunde Antallet af Medlemmer af Kommunerrepræsentationen forhøjes indtil 19, medens dette Forslag gaar ud paa, at det skal være 19, det er en iøjenspringende Forskel, men jeg skal ikke nærmere dvæle derved. — Med Hensyn til det sproglige skal jeg blot gøre opmærksom paa, at ogsaa det Forslag fra Ministeren, jeg nys nævnte, nepos bruger andre og rigtigere Udtryk end det her foreliggende. Jeg er, som jeg før bemærkede, ganske villig til at arbejde videre paa Sagen, idet jeg, naar Forhandlingen er sluttet, agter at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg.

Sold: Vige over for det ærede Medlem skal jeg sige, at jeg ganske vist ikke har misforstaaet ham, men at det er muligt, at mit Udtryk ikke var saa ganske korrekt, for saa vidt som det var rettet til ham. Naar jeg lagde særlig Vægt paa at fremme Lovforslaget, mente jeg dermed at fremme det paa en saadan Maade, at det kunde ventes at blive til Lov til Næstaar, saaledes som Forudsætningen har været andetsteds. Jeg overhørte ingenlunde, at det ærede Medlem vilde arbejde endogsaa meget grundig paa Sagen ved at benytte denne, for øvrigt ret naturlige, Vejledning til at faa Frederiksbergs kommunale Forhold fuldstændig omordnede, men naar jeg ser hen til den højtærede Ministers Udtalelser, og jeg dertil lægger, at i det Øjeblik man vil optage Spørgsmaalet paa den af det ærede Medlem antydede Maade, navnlig ogsaa straks det Spørgsmaal vil komme frem om Frederiksbergs Indlemmelse i Kjøbenhavn, saa kan man sige sig selv, at der ikke er nogen stor Sandsynlighed for, at denne Lov vil udkomme i den nærmeste Tid. — Da jeg nu har den Opfattelse — den være rigtig eller ej — at det af mange forskellige Hensyn vilde være naturligt at imødekomme dem, der nære Ønsker om, at Kommunalbestyrelsens Antal blev forøget, uden Hensyn til de andre store Spørgsmaal, som kunne rejses, og som ville frembyde ganske anderledes Bønsøgeligheder, har jeg ment, at man burde fremme Sagen paa dette Grundlag alene.

Jeg har ment, at det var hensigtsmæssigt for at opnaa et Resultat, og jeg anser det for det klogeste og rigtigste. — For øvrigt har det ingenlunde været min Mening at udtale noget om, hvorvidt Antallet absolut skulde være 19, men jeg har blot villet henlede Opmærksomheden paa, hvad der var Anledningen til, at dette Tal er foreslaaet. Jeg kunde f. Eks. finde, at det var fuldt saa rigtigt at sige „indtil 19“, saa at man overlod Kommunalbestyrelsen paa Frederiksberg ogsaa at have nogen Indflydelse derpaa. Det skal jeg ikke komme nærmere ind paa; det, som det for mig kommer an paa, er blot, at det ikke synes mig at ville være rigtigt at drukne Sagen i større Spørgsmaal.

Da ingen yderligere ønskede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

P. G. C. Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Sold: For saa vidt man deler min Opfattelse, hvad jeg ganske skal overlade det høje Ting, tror jeg, at det er rigtigst ikke at lade Sagen gaa til Udvalg.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig eller at stille andre Forslag, gik man til Afstemning, hvorved

Forslaget af P. G. C. Jensen om Sagens Henvisning til et Udvalg paa 7 Medlemmer

vedtoges med 27 Stemmer mod 17.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indførelse af det metriske System for Maaal og Vægt.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2867 ff.).

Sagen fattedes under Forhandling.

Lunn: Ønsket om den Reform, som ligger i nærværende Lovforslag, trængte jo